UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE || IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.|| SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI IV.||

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Venetias ingenti labore contendit. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64627

Visual Library

Venetias ingenti labore contendit.

Cap. II.

IGnatius ergo cùm in Italiam properaret, & hoſce quos dixi ſocios tam longè lateque diſperſos in vnum colligere, atque ad priſtina reuocãdi conſilia ſpes nulla ſe oſtenderet; occulta Dei conſilia ſecum expendens, fuſis pro ipſorum ſalute ad ſuperos precibus, Valentiam re-nit vbi videlicet nauem ſtare paratã audierat. diſſua-dentibus multis ne ſe tali tempore mari committeret, quòd præter cæteras difficultates, etiam nobilis archipi-rata Aenobarbus, loca opportuna, & littorum ſeceſſus va-lida obſideret claſſe; nullis terroribus de ſententia deceſ-ſit Ignatius. & nauis prædones quidem effugit, verum ta-men fœdiſſima tempeſtate coorta, clauo diffracto, fuſiſ-que armamentis, cùm iam de ſalute vectores nautæque omninò deſperaſſent, lacera & quaſſata fluctibus Ge-nuenſem portum ęgerrimè tenuit. Atque hic itineris ma-ris incommoda, non ſanè leuius terreſtris itineris diſ-crimen excepit. Cùm enim ſolus, ignarusque regionum Ignatius per Apennini tramites Aemiliam peteret, viam ingreſſus initio ſpatioſam, ſed in arctum deinde magis magiſque coëuntem; ſtudio procedendi ſenſim in eas penetrauit anguſtias, vnde ſeſe expedire hu-mana ope vix poſſet. Primò igitur ſolicitè religionem [illegible] cere, deinde cùm neque progredi, neque iam regredi tutum eſſet, in exilitate ſalebroſa, & horrendo precipitio, torrente rapido minaciter ſubterfluente; [illegible] tiſper ſtupenti ſimilis, vbi repente ſeſe tot periculis [illegible] ctum animaduertit. Sed ad extremum fide [illegible] rato diuino auxilio, quod vnum reliquum erat [illegible] tur, humi procubuit; & genibus manibuſque [illegible] quadrupedis inſtar, ac prominentia modò [illegible] ſaxis enata virgulta prenſando, tandem cum labore, [illegible]

equos ad eam diem pertuliſſet, omnium maximo. inde per immenſæ altitudinis inuias rupes ac ſolitudines diu errabundus, cùm ad radices montium denique deueniſſet, omnia rurſus offendit partim niuium tabe, partim etiam hybernis imbribus impedita. Cumque nihilominus vrgeret progrediendi neceſsitas; via teterrima (& eſt mollis & cretoſus ager, ac ſemitæ per horum temporum incuriam exiguo munimento, nec vllis, vt olim, ſtratæ lapidibus) cum profundo ac tenaci limo diu multumque luctatus, ad Bononiæ portas tandem aliquando peruenit. Atque hic, ne quid deeſſet ad probandam æquitatem ac patientiam viri, ad cæteras miſerias illud etiam ludibrium acceſſit; vt in ipſo vrbis introitu, è ponticulo in foſſam, limo cœnoſo margine lubricante decideret, emerſusque luto deformatus ac madidus, ab ijs qui tum aderant, non ſine ioco & facetijs (vt ſunt procacia in alienis malis hominum ingenia) rideretur. Sed ille nimirum identidem exerceri ſe à patre cæleſti prudenter intelligens, & in gratiarum actione perſiſtens, ſole ſiccatis vtcumque veſtibus, laſſitudine ac fame confectus cùm vrbis magnam partem fruſtra emendicando perambulaſſet, in collegium Hiſpanicæ nationis demum exceptus, ibique dies aliquot clementer eſt habitus. Inde cùm itinere iam facili & certo Venetias perueniſſet, exacta pecunia quam illi per trapezitas eadem Eliſabetha Roſella benignè curauerat; interea dum ſocios è Gallia præſtolatur, in varia pietatis opera ex inſtituto cæpit incumbere. Nec ſanè fruſtrà: ſiquidem complures omnium ordinum homines partim Chriſtianæ doctrinæ præceptionibus imbuit, partim ab impura & flagitioſa vita ad caſtum Dei timorem, ſtudiumque virtutis eodē Deo adiuuante conuertit. Quibuſdam etiam primarijs viris tum patritijs indidem, tum externis, praua animi affectione ac vitio laborantibus, non ſine copioſo fructu, ſpiritualium exercitiorum expertæ virtutis medicinam adhibuit. In ijs Didacum Guiam, & Stephanum germanos fratres è præcipua nobilitate Cantabriæ, ſibi quondam Compluti familiariter notos, ac tum Hieroſoly-

mis

mis redeuntes, earumdem commentationum beneficio tantam ad rerum diuinarum intelligentiam, & humanarum contemptum adduxit, vt omnibus dignitatibus & honoribus abdicatis, CHRISTI conſilia omnino ſequi decreuerint. Atque hos imitatus eſt poſtmodum Baccalaureus Hozius, item Hiſpanus, Theologiæ peritus: qui cùm ad eaſdem commentationes peragendas valde propenſus eſſet, verumtamen ex quibuſdam iniquorum ſermonibus haberet ſuſpectam Ignatij doctrinam ac dogmata, demum ſe Ignatio exercendum atque erudiendum ita commiſit, vt multos in cubiculum quo ſeceſſit, ſecum afferret libros, quibus Ignatij dicta ſcriptaque ad ſanctorum patrum & conciliorum trutinam expenderet. Sed vbi appoſitas ab Ignatio epulas degustauit, tantum abfuit, vt in ijs veneni deprehenderit quicquam, vt etiam ardenti quodam rerum cæleſtium amore inflammatus, mortalibus commodis nuntium penitus remiſerit, atque vltrò ad Ignatij voluntatem & vitæ rationem adhæſerit. Ex Veneta verò nobilitate in primis eo ſenſu ac meditatione profecit Petrus Contarenus Zachariæ filius, is qui multo poſt, magna cum integritatis ac ſanctimoniæ laude Paphenſem Epiſcopatum adminiſtrauit. Sed & aliorum ex Ignatij conſuetudine inſignis vitæ morumque mutatio eſt conſecuta. Quæ quoniam nec ab obſcuris hominibus, & incolis celeberrimæ ciuitatis fiebant, breui, vt alijs locis antea, ſic tum Venetijs Ignatij pietas in crimen inuidiamque vocata eſt, non ferente diabolo, tantam ſibi prædam e faucibus eripi: ſtatimque vulgatum ab eiuſdem emiſſarijs Ignatium prauitatis hæreticæ ſemel iterumque conuictum in Hiſpania elapſum è cuſtodia, in Galliam profugiſſe, ac proinde eius effigiem ab Hiſpanis Inquiſitoribus nominis cauſſa publicè concrematam. eundem Pariſijs nouas molientem res, inficientemque perniciosa doctrinæ labe ſcholaſticos: vbi delatum ſuum nomen ad ſacra tribunalia odoratus fuiſſet, fuga præuertiſſe iudicum manus, & conſilia magiſtratuum. Quas criminationes Ignatius cùm non modò in vulgus, iniquorum ſermoni-

verùm etiam ad Legatum Apoſtolicum Hieronymum Verallum; qui deinde S.R.E. Cardinalis fuit, delatas inaudiſſet; non tam de ſua, quàm de ſociorum exiſtimatione ſolicitus, vltrò ad Legatum adijt, & acriter inſtitit, vt eorum criminum quęſtio exerceretur. quod ita factum, & veritate comperta, honorificè à Legato eſt abſolutus, incumbente in eius cauſæ cognitionem Gaſpare Docto legati aſſecla; qui ex eo tempore Ignatium vnicè dilexit, ac ſacratiſſimæ domui Lauretanæ deinde præpoſitus, in Societatem vniuerſam plurima egregiæ voluntatis officia contulit.

Venetias ad Ignatium ſocij veniunt.

Cap. III.

DVm hæc in Italia gerit Ignatius, interim bello inter Chriſtianos ingraueſcente Reges, cum exercitu formidabili Cæſar per Inſubrū & Allobrogum fines in Galliā irruperat. Ea fuit ſocijs Ignatij cauſa & profectionis maturandæ, & itineris per Thuringiam, ſeu Lothoringiam atque Germaniam, ſanè incommodo anni tempore faciendi. igitur pecunia rebusq; omnibus; præter viaticū & ſcripta in Chriſti Domini gratiam diſtributis, menſe nouembri anno circiter poſt diſceſſum Ignatij, ſuo quiſq; baculo innixi pedites viam capeſſunt, & quidem tanta cum alacritate ac feruore ſpiritus, vt ne à Iacobo quidē Laine, viribus nondum è recenti morbo recuperatis, extorqueri potuerit, quominus & pedibus ambularet vt reliqui, & inter ambulandum inſuper inualida membra diſcruciaret hiſpido in primis & horrenti cilicio. Veſtitus erat omnium, vt peregrinorum & pauperum, nequaquam elaboratus, & ad modeſtiam ſubmiſſionemque compoſitus. pendebat è ſcapulis mātica ex corio, in quā ſacra Biblia, & breuiarium aſſeruabantur, & ſcripta, quę diximus. Roſaria verò ad catholicam fidem vel inter ipſos hæreticos profitendam, palā geſtabant è collo ſuſpenſa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN